

man ikke har haft Tid til at sætte sig ind i Forslaget. Det ærede Medlem har jo haft det meste af 1½ Aar til at gøre sig bekendt med det, og efter hvad jeg kender til det ærede Medlems store Interesse for Rigsdagsgerningen og Lovgivningsarbejdet, kan jeg ikke tænke mig Muligheden af, at han ikke for længst har sat sig ind i et Lovforslag, der ikke blot har vidtrækkende Betydning, som det ærede Medlem selv sagde, men netop er fremsat i Henhold til bestemte Opfordringer fra det ledende Flertal i det andet Ting. Det er altsaa ikke nødvendigt, at det udelukkende skulde blive paa Grundlag af anbefalinger, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller skulde stemme for dette Lovforslag. Det er efter min Mening saa lidet udelukket, at de Herrer kunne stemme efter Selvsyn og eget Studium, at jeg ganske vist mener, at det ærede Medlem efter alt, hvad der er passeret i de sidste 3—4 Aar, meget vel vilde kunne give Lovforslaget sin bedste Anbefaling. Jeg har imidlertid den samme Tillid til det andet Tings ledende Flertal som det ærede Medlem og tror ogsaa ganske sikkert, at denne Sag vil finde den ønskelige Afslutning.

Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg skal kun tale om et Par af de Ændringsforslag, der ere fremførte, eftersom en hel Del af dem jo utvivlsomt kun ere redaktionelle. Dette gælder Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3, der kun ere Forbedringer, der skyldes den Henstilling, det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) gjorde ved Sagens 1ste Behandling. Forslagene under Nr. 4, 5 og 6 ere kun en Tydeliggørelse af den til Grund for Lovforslaget liggende Tanke, at ethvert Arbejdssted, som henhører under Haandværk, Fabrik og Industri, kan bringes ind under Fabriktilsynet, og at der paalægges dem Anmeldelsespligt, for at de dertil indsatte Myndigheder kunne træffe Bestemmelser om, hvorvidt der under en udstrakt Appelret for den vedkommende Arbejdsgiver er Anledning til at inddrage Virksomheder under Tilsynet. Det er Forbedringer i redaktionel Henseende og en Præcision af den til Grund for Folketingets og Regeringens Affattelse liggende Tanke. — Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 ere mindre Ændringer med Hensyn til, hvad der kræver statistiske Oplysninger, med andre Ord et Emne, der ligger ganske uden for Lovens Ramme. Det oprindelige Forslag er stillet af Regeringen efter di-

rette Anmodning fra Chefen for statistisk Bureau, eftersom han ved denne Lov som ved forskellige andre Love kunde ønske at have Adgang til at kunne skaffe sig Oplysninger af almindelig statistisk Interesse. En Indskrænkning deri — og der er en lille Indskrænkning i Ændringsforslag Nr. 7 og 8 — kan jeg naturligvis ikke modsætte mig, eftersom de paagældende Bestemmelser i Virkeligheden slet ikke have noget med Forslaget ellers at gøre. — Ændringsforslag Nr. 9 til § 4 er af redaktionel Natur og hænger sammen med Ændringsforslagene Nr. 4, 5 og 6. — Nr. 10 er en Tydeliggørelse i Arbejdernes Favør. Der staar nu, at der skal være beregnet 8 Kubikmeter Luft pr. Arbejder. Landstingets Udvalg har været opmærksom paa, at det maaske ikke var tilstrækkeligt at sige, at der ved Indretningen skulde være regnet med det, det var sikrere at sige, naar man vil sikre Arbejderne netop disse 8 Kubikmeter Luft, at der skal for hver Arbejder være 8 Kubikmeter Luft. Det har jeg ganske kunnet slutte mig til. — Ændringsforslaget Nr. 11 maa jeg tiltræde, thi naar der staar i selve Paragraffen, at Tilsynet kan give Forskrifter om Vægges, Lofters og Gulves Rengørelse, saa maa jeg finde det rigtigt, at man ikke skriver noget udtrykkeligt om Vadsk med Vand og Sæbe, saaledes som Folketinget havde foreslaaet. Formodentlig har man ikke været tilstrækkelig opmærksom paa, at den fornødne Bemyndigelse allerede er givet Tilsynet i den øvrige Del af Paragraffen. — Ved Ændringsforslaget Nr. 12 tilføjes: „hvor Forholdene i øvrigt maatte kræve det“, og det er for Arbejderne bedre Bestemmelser, end der staar nu. Der staar nu, at der kun kan fordres Varme i Lokaler, hvor der foretages stillesiddende Arbejde, men Arbejde, der foretages i staaende Stilling, kan naturligvis ogsaa have Krav paa det samme. — Om Ændringsforslag Nr. 13 kan jeg kun sige, at det maa betragtes som en given Sag, at Bestemmelsen om, at Arbejderne skulde have Adgang til at varme deres Middagsmad, naar de medbringe den, neppé har været tænkt nogen Sinde at skulle bringes til Udførelse, medmindre Forholdene overhovedet tillode det. Men det kan jo være rigtigt nok, at man indfører en Bestemmelse i den Henseende, da det jo ikke er Meningen at sætte en Arbejdsgiver i Forlegenhed paa en saadan Maade, i alt Fald ikke inden for det Tidsrum, man i øvrigt i Loven har fastsat, at